

QUÊ NHÀ QUÊ NGƯỜI

NHẬT NGÂN & TRẦN TỬ THIÊNG

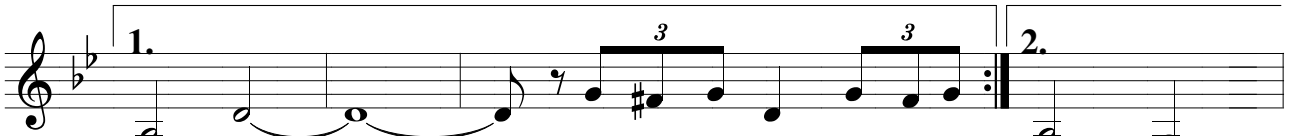
SLOW

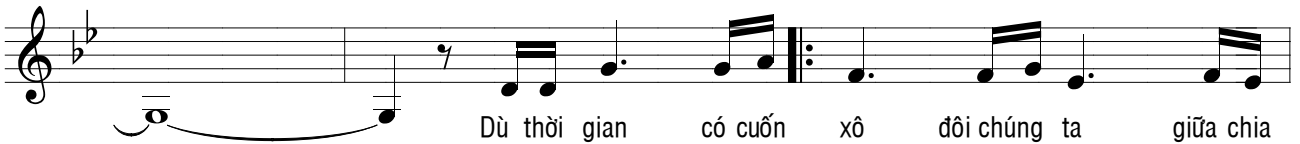
Em ở quê nhà kiếp người rong rêu. Héo hắt cô đơn chiều nặng từng chiều
(Anh ở quê người mang hồn quê) xưa. Vẫn mãi tơ vương con tim vật vờ.

Hương mắt xa xăm từng ngày ngóng đợi Lặng nhìn lá vàng rụng rơi ước mơ
Vẫn thấy bơ vơ trên con phố lạ Nghe thềm êm đêm từng đêm dấu yêu...

chìm lắng. Anh ở quê người mang hồn quê...
...quê nhà.

Dù thời gian có cuốn xô đôi chúng ta giữa chia
(Thì còn đây với trái) tim vẫn tin yêu vẫn xanh

lìa. Dù biển xanh, hay núi cao cách ngăn nhau trong não nề
màu. Tình hoài hương khách tha phương lắng trong...

Thì còn đây với trái...
...ta thành nỗi đau.

Em ở quê nhà đêm ngày mơ đi. Giữa chốn xa xôi anh luôn mộng về

Nỗi nhớ hai nơi biệt mù cánh nhận. Bao giờ sẽ lại niềm vui hát trên môi người.